

hvor der i Forveien findes en Methodistkirke, som menes at udøve en dragende og lokkende Indflydelse paa de forbigaaende Sømænd og ogsaa kunde bedærve en Del af Byen Frederikshavn. For at nu dette ikke skal ske, mener man, det er i Folketirkens Interesse at etablere en Kirke, der er saa stor, at den kan drage samtlige disse baade indenlandske og fremmede forbigaaende Sømænd til sig og føre dem bort fra Methodisternes Kirke; derfor burde den være saa meget større. Seg skal ikke komme ind paa, hvorvidt det kan siges at være Lovgivningsmagtens Sag at blande sig ind i denne Konturrence mellem Folketirken og Methodisterne — et Anliggende, der turde være uden Interesse for os — men jeg vil sige, at naar Staten paatvinger Kommunen af saadanne Hensyn at gjøre sin Kirke en Gang til saa stor, som den ellers skulde være, kan man ikke forlange, at Kommunen skal afholde alle Udgifterne derved, men saa bør Staten selvfølgelig hde et Tilskud. Der har heller ikke fra Udvalgets Side i Betragtningen af disse Forhold været nogen egentlig Modstand imod, at der skulde hdes et Tilskud til Frederikshavns Kirkebygning, men man vil kun hde det under Forudsætning af, at man kunde blive enig om, at Tilskudet for en væsentlig Del tages af Stiftsmidlerne. Derom har der været ført Forhandlinger, men disse ere ikke blevne saaledes afsluttede, at det har været muligt at tiltræde Endringsforslaget, og jeg tillader mig derfor at betegne dette som en Sag, der er udsat til 3die Behandling. Hvis den ærede Minister vil tage Forslaget tilbage, behøve vi ikke at stemme over det nu, men vi kunne ogsaa stemme det ud nu og sætte det ind til 3die Behandling i en anden Form. Maaffe vil det være det Bedste, at den ærede Minister stillede et Endringsforslag til 3die Behandling i den Form, man var bleven enig om. Muligvis vilde dette være den Vej, der lettest førte til Forstaaelse. — Endringsforslaget om Udgiften til Provindsarkivet i Viborg er selvfølgelig kun bygget paa et Skøn. Det er en af disse Medsættelser, som der aldrig kan gives positive Grunde for, men vi antage, at den ærede Minister i det Mindste foreløbig vil kunne nøies med dette ringere Kontorholdsbeløb. — Naar man ikke har kunnet gaa med til det af den ærede Minister foreslaaede lille Beløb af 500 Kr. til Trykning og Udgivelse af belærende Skrifter for Blinde, saa er Grunden dertil den, at man ikke med sin bedste Villie har kunnet opdage, hvad disse 500 Kr. skulle bruges til. I Anmærkningerne ophjæses det, at det oprindelig har været de Mænds Hensigt, som have Ansorgen for de Blinde, at forlange

en Bevilling paa 5,000 Kr. fordelt paa flere Aar til Udgivelsen af et Konversationslexikon paa 20 Bind for Blinde Men ved nærmere Overveielse har man fundet, at det var en uhensigtsmæssig Foranstaltning, idet man dels har tvivlet om, at Blinde overhovedet havde Brug for et saadant Lexikon, og dels ment, at de ikke engang havde Blads til at stille det op. Man kom da til det Resultat, at man burde forlange en Bevilling paa 6,000 Kr. fordelt paa 10 Aar. Disse 6,000 Kr. skulde da anvendes til almindelig literær Opmuntring og Belæring for Blinde ved Udgivelsen af belærende og fornøielige Skrifter. Men ved nærmere Overveielse kom man ogsaa der til det Resultat, at dette var akkurat lige saa galt som den forrige Plan, og derfor besluttede man at forlange en Bevilling paa 500 Kr. en Gang for Alle, men om hvilken man dog ikke vidste, hvorledes man skulde anvende den. Den skulde da ligge, indtil der kom en Plan, som blev approberet af Ministeren. Der er imidlertid endnu ingen Plan fremkommen, og som Følge deraf heller ingen Approbation, men kun en Bøn om disse 500 Kr. en Gang for alle uden fjerneste Antydning af, hvad de skulle bruges til. Vi have ment, at det var bedst at vente, indtil der forelaa en Plan og en Approbering, for da at tage Spørgsmaalet op til Overveielse. — Endringsforslaget under Nr. 62 er tiltraadt af Udvalget, men jeg skal gjøre opmærksom paa, hvad der ogsaa staar i Betænkningen, at det er tiltraadt under Forudsætning af, at ikke blot disse 10,500 Kr., hvormed Summen er bleven forhøiet, men den samlede Forhøielse i Aar, der beløber sig til 15,000 Kr., fordeles ligelig mellem de paagældende Anstalter. I det Forslag til Finantslovf, der blev forelagt i Efteraaret, fandtes der nemlig allerede en Forhøielse paa 4,500 Kr., og Forhøielser i det nye Forslag figurerer ikke saaledes, at man bliver opmærksom derpaa; denne Sum maa føies til den yderligere Forhøielse af 10,500 Kr. I de ledsagende Bemærkninger staar der, at denne Forhøielse agtes fordelt ligelig mellem dem, der søge at blive optagne i Idiotanstalten paa Bassegaard, og dem, der søge Optagelse i de kellerste Anstalter. Nu tror Udvalget ganske vist, at det er den ærede Ministers Mening, at hele Summen skal fordeles ligelig, og at der ingen Uoverensstemmelse er i saa Henseende, men at Anmærkningerne fremgaar det ikke tydeligt, og for at gjøre det klart, at det er den Forudsætning, under hvilken Bevillingen gives, gjør jeg opmærksom paa, at det er den samlede Forhøielse af 15,000 Kr., der bør for-